

06.06.2011

P.br. 2809/09

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao parnični, po sudiji Nataliji Boričić, rješavajući u pravnoj stvari tužioca Živković Radisava, iz Podgorice, koga zastupa punomoćnik Đordije Markuš, adv. iz Podgorice, protiv tuženog Daily Press DOO iz Podgorice, Bulevar Revolucije br. 11, koga zastupa Vujačić Saša, adv. iz Podgorice, radi naknade nematerijalne štete, vr.sp.17.000,00 eura, nakog glavne i javne rasprave, zaključene dana 09.06.2011. godine, u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka, dana 20.06.2011. godine, donio je

P R E S U D U

ODBIJA SE tužbeni zahtjev, kojim je traženo da se obaveže tuženi da tužiocu, na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih duševnih bolova zbog povrede časti, ugleda i prava ličnosti, isplati iznos od 17.000,00 eura, **kao neosnovan**.

OBAVEZUJE SE tužilac da tuženom, na ime troškova postupka, isplati iznos od 675,00 eura, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je u tužbi i tokom postupka preko svog punomoćnika u bitnom naveo da je tuženi u izdanju svog lista od 03.09.2009. godine, na naslovnoj strani, najavio tekst koji je objavio u rubrici društvo, na strani br. 11 tog izdanja, pod naslovom: "Napad zbog čarke u kafiću". Naveo je da se u navedenom tekstu navodi da je dana 02.09.2009. godine, pritvoren oko 18:30 časova, zbog sumnje da je sa Marinkom Banovićem organizovao napad na izvjesnog Igora Pejovića, iz Podgorice, na način što je bacio Molotovljev koktel ispod automobila i motora, koji su se nalazili u garaži njegove porodične kuće, u Staroj varoši. Dalje je naveo da se u spornom tekstu navodi da je navedenom dogadjaju prethodila svadba u kafiću "BK". Istakao je da nije učestvovao u navedenom događaju, niti se tog dana nalazio na mjestu gdje se isti dogodio. Dodao je da nije privođen u policiju, da nije pritvaran, niti saslušavan, kako se u spornom tekstu navodi. Nadalje je naveo da od dana objavlјivanja spronog teksta trpi duševne bolove, jakog intenziteta, a sve iz razloga jer su njegova ugled i čast u velikoj mjeri

povrijeđeni, a pričinjena mu je i ogromna moralna šteta, a imajući u vidu da su Vijesti najčitaniji dnevni list u Crnoj Gori. Dodao je da kao fizičko lice nije mogao da odgovori na navode tuženog pa su neistine objavljene.

Punomoćnik tužioca je u završnom izlaganju naveo da ostaje pri podnijetom tužbenom zahtjevu, s tim što visinu istog, a imajući u vidu nalaz i mišljenje vještaka dr Stanka Milića, precizira na iznos od 17.000,00 eura. Naveo je da smatra da je u dokaznom postupku na nesumnjiv način dokazano da je tuženi objavio informaciju koja nije tačna, a to je da je povodom predmetnog dogadjaja saslušavan u policiji u svojstvu osumnjičenog, da je tom prilikom bio pritvoren, a imajući u vidu dopis policiji koji je dostavljen po zahtjevu suda. Nadalje je naveo da iz sadržine nalaza i mišljenja vještaka neuropsihijatra proizilazi da je tužilac trpio jake duševne bolove. Predložio je da sud usvoji precizirani tužbeni zahtjev.

Troškove postupka je tražio na ime sastava tužbe, pristupa na održanim i odloženim ročištima, te na ime sastava svih pismena, koja su predata sudu.

Tuženi je u odgovoru na tužbu i tokom postupka, preko svog punomoćnika, osporio osnov i visinu tužbenog zahtjeva, u bitnom navodeći da tužilac nije dokazao na koji je način i u kom obimu pretrpio nematerijalnu štetu. Naveo je da tužilac nije pružio niti jedan dokaz da se obraćao ljekaru zbog tegoba koje navodi da je imao usled objavljivanja spornog teksta. Naveo je da je autor spornog teksta od nadležnih lica iz Uprave policije dobio informaciju da su povodom spornog događaja saslušani Marinko Banović i Radisav Živković, koju informaciju je objavio. Nadalje je naveo da se naknadno ispostavilo da su navedena lica saslušana u svojstvu građana, što autor teksta nije znao u vrijeme objavljivanja istog. Dodao je da u tekstu nije istaknuto da je tučilac ivršio navedeni prekršaj, već se navodi da je "...nepoznati napadač došao u ulicu Spasa Nikolića i kroz otvorenu garažu ubacio Molotovljev koktel ispod parkiranog automobila i Pejovićevog auta". Dodao je da nije imao namjeru da nanese štetu tužiocu već samo da prenese informaciju o aktuelnim dešavanjima, što je njihov posao.

Punomoćnik tuženog je u završnom izlaganju naveo da se iz iskaza svjedoka Batezić Biljane sa sigurnošću ne može potvrditi da je ista postupala u skladu sa pravilima struke, poštujući Kodeks novinara Crne Gore, što proizilazi iz činjenice da je navela lice od koga je dobila informacije o spornom dogadjaju, što nije dužna da uradi, prema Zakonu o medijima, te dodao da smatra da nema mesta odgovornosti tuženog Daily Press Doo, kao osnivaču

dnevnog lista Vijesti. Istakao je da iz sadržine dopisa policije proizilazi da je tužilac saslušan u vezi spornog dogadjaja, koju informaciju je objavila i autorka teksta, s tim što je ista objavila tekst shodno informaciji koju je od svog izvora dobila. Predložio je da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Troškove postupka je tražio na ime sastava odgovora na tužbu, na ime sastava podnesaka, te na ime pristupa na održanim i odloženim ročištima.

Sud je u dokaznom postupku saslušao tužioca u svojstvu parnične stranke, saslušao svjedoka Biljanu Batezić, pročitao izvještaj Uprave policije, PJ Podgorica, EKP za suzbijanje krvnih delikata od 21.04.2011. godine, br. 17-22/24, pročitao nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra dr.Stanka Milića od 27.05.2011. godine i izvršio uvid u kopiju naslovne strane dnevnog lista Vijesti, od 03.09.2009. godine i stranu br. 11 istog lista, od istog dana.

Cijeneći navode stranaka i provedene dokaze, kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj vezi, u smislu odredbe čl.9 ZPP-a, sud je odlučio kao u izreci presude, a sa sledećih razloga.

Tužilac je u svom iskazu datom u svojstvu parnične stranke, naveo da je sadržina teksta objavljenog u dnevnom listu Vijesti na naslovnoj strani te na strani br. 11, dana 03.09.2009. godine, netačna, jer kritičnom prilikom nije bio u kafiću koji se navodi u tekstu, niti ima ikakve veze sa dogadjajem koji se desio tog dana, a tog dana nije ni bio sa Marinkom Banovićem. Naveo je da je oko 18:30 časova bio u tržnom centru Gintaš, a prije toga kod svoje kuće. Dodao je da bi svoje navode mogao da dokaže svjedocima. Nadalje je naveo da ga je u vezi spornog teksta, posle par dana kontaktirao novinar iz Vijesti i da su ga molili da ih ne tuži, navodeći pri tom da će biti "izribana" koleginica koja je objavila tekst. Dodao je da ne zna ko je autor spornog teksta, ali da zna da je ženska osoba u pitanju. Nadalje je naveo da nije pisao demant, niti se obraćao tuženom, u pisanoj formi, u vezi spornog teksta. Nadalje je naveo da je po objavlјivanju spornog teksta trpio duševne bolove, da je duševne bolove trpjela i njegova porodica, a koja je informacija nije mogla ostati neprimijećena, s obzirom na to da je objavljena u najčitanijem dnevnom listu. Naveo je da su ga u vezi spornog teksta pozivali kako rodbina, tako i prijatelji, da su ga zaustavljali na ulici, kako u vrijeme objavlјivanja istog tako i kasnije. Napomenuo je da je oženjen i otac dvoje mlđih djece. Dodao je da je upoznat sa činjenicom da treba da se piše demant u novinama, jer su se i neki njegovi prijatelji našli u istoj situaciji, ali da smatra da demant služi samo za dalje pisanje i kompromitovanje u

novinama. Naveo je da se nije obraćao ljekaru ali da je koristio tablete za smirenje i to sedam do osam dana, četiri do pet bensedina dnevno. Dodao je da se osjećao bespomoćno, te da je bio nervozan.

Svjedok Biljana Batezić, je u svom svjedočkom iskazu navela da je zaposlena kao novinar u dnevnom listu Vijesti, da je autor predmetnog teksta objavljenog dana 03.09.2009. godine. Navela je da je dan prije nego što je objavljen sporni tekst dobila informaciju da je oko 18,00 časova bačen Molotovljev koktel, u garaži kuće, koliko se sjeća Igora Pejovića u Staroj varoši. Navela je da je tragom te informacije, istog dana bila u kući Pejovića, gdje su joj njegovi roditelji i još neki ljudi ispričali kako se desio navedeni dogadjaj, od početka do kraja. Navela je da se nakon toga vratila u svoju redakciju i pozvala pomoćnika rukovodioca PJ Podgorica Tihomira Gačevića, koji joj je rekao da će se čuti malo kasnije, zato što je istraga u toku. Nadalje je navela da je oko 20,00 časova Gačević pozvao i saopštio da smatra da je slučaj rasvijetljen, da su uhapšeni Marinko Banović i Radislav Živković, ovdje tužilac, te da je upravo da ne bi uslijedila tužba ili reakcija napisala to u blažem obliku, odnosno, napisala da su isti pritvoreni. Navela je da joj je Gačević tom prilikom rekao da je tog jutra u nekom od kafića ispod stadiona Budućnosti Banović i Živković posvadjali sa Pejovićem, da je neka obična čarka bila u pitanju i da su se gadjali dozerima za šećer, shodno kojim navodima je formulisala naslov spornog teksta. U daljem razgovoru Gačević je saopštio da smatra da su oni ili neko povezani sa njima vinovnici ovog dogadjaja odnosno bacanja Molotovljevog koktela, a da je motiv svadja u kafiću koja se dogodila istog dana u jutrarnjim časovima. Dodala je da joj je Gačević nekoliko puta u toku razgovora rekao da su Banović i Živković uhapšeni, da su osumnjičeni i da je u toku razgovor sa njim u policiji. Navela je da je u to vrijeme imala sa Gačevićem, na nivou Uprave policije, dogovor da on bude neka vrsta portparola za PJ Podgorica, tako da su gotovo svakodnevno od istog dobijali informacije o istim, ili sličnim dogadjajima. Navela je da Gačević nikada nije prevario niti nju niti njene kolege, niti im je davao netačne informacije, da godinama saradjuju, te dodala da smatra da joj on nije dao bilo kakvu pogrešnu informaciju vezano za Živković Radisava. Navela je da je tokom razgovora Gačević dobro znao sa kim razgovara, jer se predstavila da je novinar dnevnog lista Vijesti, a znali su se i od ranije jer su saradjivali. Nadalje je navela da je u tekstu navela da su tužilac i Banović pritvoreni zbog sumnje da su bacili Molotovljev koktel, te da u nastavku teksta nigdje nije decidno navela da su to uradili, već je navedeno da se istraga vodi, da su napadači nepoznati i da je u toku postupak istrage u policiji, što ukazuje da nije napravila

profesionalnu grešku, te da nije imala namjeru da tužioca okleveta, ili da napiše nešto što nije istina. Dodala je da je tužilac imao korektnu saradnju sa kolegama iz Vijesti, u vezi nekoliko slučajeva, u kojima je on pominjan kao akter dogadjaja. Dodala je da je nedavno Živković u Vijestima demantovao da je imao bilo kakve veze sa ubistvom Srđana Vojičića, a nakon što ga je stric ubijenog u medijima oslovio kao mogućeg ubicu. Navela je da ni u jednom od narednih brojeva sporni tekst i informacije nisu demantovani od strane tužioca jer da jeste, sigurno bi bilo objavljeno. Dodala je da u vezi spronog dogadja nije iznijela lični stav i mišljenje, a što proizilazi iz same sadržine teksta. Dodala je da nije u bilo kakvom sukobu sa tužiocem već da je bila u korektnim odnosima sa istim.

Iz sadržine izvještaja Uprave policije, PJ Podgorica, EKP za suzbijanje krvnih delikata od 21.04.2011. godine sud je utvrdio da je tužilac, povodom spornog događaja, pozvan u službene prostorije PJ Podgorica, gdje je policija od njega, kao građanina, prikupila obaveštenja, u smislu čl. 231 st.1 ZKP-a, o kom saslušanju je sačinjen zapisnik te da isti nije bio zadržan u prostorijama ove PJ. Nadalje je utvrđeno da je od strane OPS Ekspoziture za JRM - PJ Podgorica, protiv Banović Marinka podnijeta prekršajna prijava, zbog prekršaja počinjenog na štetu Pejović Igora.

Iz provedenih dokaza proističe da je na naslovnoj strani ND Vijesti od 03.09.2009. godine, najavljen članak sa naslovom "Molotovljev koktel poslije čarke" iznad čega je markiranim nadnaslov "Nakon bombaškog napada na kuću Igora Pejovića (29) pritvoreni Rade Živković i Marinko Banović", dok je ispod naslova, *inter alia*, navedeno da je tužilac bio dugogodišnji tјelohranitelj biznismena Veska Barovića. Najavljeni članak je objavljen na 11 strani sa naslovom "Napad zbog čarke u kafiću" sa nadnaslovom: "Pritvoreni Rade Živković i Marinko Banović". U članku je u bitnom navedeno: "Podgoričani Radisav Rade Živković i Marinko Banović, pritvoreni su juče oko 18:30 časova, zbog sumnje da su organizovali napad u kojem je bačen Molotovljev koktel ispod automobila i motora u garaži porodične kuće Igora Pejovića (29) u Staroj varoši, "Policija vjeruje da su Živković i Banović umiješani u napad, jer su juče ujutro u kafiću "BK" ispod stadiona Budućnosti posvadjali sa Pejovićem, sa kojim su se znali od ranije", "Živković i Banović su bili za istim stolom kada je ušao Pejović, koji ih je gledao. Tada je skočio Banović i pitao "šta je, šta me gledaš", a potom je sa šanka uzeo dozer šećer i gađao Pejovića u glavu. Nakon toga, došlo je do prepirki i koškanja, a gosti i konobari u kafiću su spiječili tuču", "Nepoznati napadač došao je u ulicu Spasa Nikolića i kroz otvorenu garažu

ubacio Molotovljev koktel ispod parkiranog automobila i Pejovićevog motora".

Odredom čl. 47 Ustava Crne Gore je propisano da svako ima pravo na slobodu izražavanja govora, pisanom riječju, slikom ili na drugi način, s tim da se pravo slobode izražavanja može ograničiti samo pravom drugoga na dostojanstvo, ugled i čast i ako se ugrožava javni moral ili bezbjednost Crne Gore. Prethodno navedeno pravo slobode izražavanja predviđeno je i čl. 10 Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda. Nesumnjiv interes javnosti da bude informisana o svim činjenicama koje su od društvenog značaja Crna Gora jamči i čl. 1 Zakona o medijima i to na nivou standarda koji su sadržani u medjunarodnim dokumentima o ljudskim pravima i slobodama.

Evropski sud za ljudska prava kroz opsežnu sudsку praksu štampi daje poseban status u uživanju sloboda garantovanih čl. 10 Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda jer je obaveza štampe da saopštava informacije i ideje od javnog interesa, a pored toga, pravo građana da dobiju takve informacije odgovara dužnosti štampe da saopštava te informacije.

Dakle, uloga i zadatak štampe u demokratskom društvu je da saopštava informacije ili ideje o svim pitanjima od javnog interesa ali se od njih istovremeno zahtijeva da prilikom saopštavanja djeluju dobronamjerno, "u dobroj vjeri", i na preciznom činjeničnom osnovu te da obezbijede "pouzdane i precizne informacije" u skladu sa novinarskom etikom, primjenom validnih standarda koji su sadržani u Zakonu o medijima, Etičkom kodeksu novinara i ustaljenim evropskim standardima.

Sud je nesporno utvrdio da je tužilac, dana 02.09.2009. godine pozvan u službene prostorije PJ Podgorica, gdje je policija od njega, kao građanina, prikupila obavještenja o događaju bliže naznačenom u spornom tekstu, u smislu čl. 231 st.1 ZKP-a, o kom saslušanju je sačinjen zapisnik te da isti nije bio zadržan u prostorijama ove PJ. Samim tim proističe da tužilac tom prilikom nije bio osumnjičen za izvršenje bilo kog krivičnog djela te da mu nije bilo određeno zadržavanje u policiji niti pritvor.

Iz iskaza svjedoka Biljane Batezić, autora spornog teksta proizilazi da je ista po dobijanju informacije o spornom događaju preduzela istraživačke radnje radi provjere tačnosti informacije, da je ista bila na licu mesta te informaciju

provjerila kod zvaničnika Uprave policije koji joj je rekao da su tog jutra, u nekom od kafića ispod stadiona Budućnosti, Banović i Živković posvadljali sa Pejovićem, da je neka obična čarka bila u pitanju i da su se gadjali dozerima za šećer te da su uhapšeni Marinko Banović i Radislav Živković, ovdje tužilac.

Zbog navedenog proističe da je Biljana Batezić kao autor novinskog članka u kome su iznijete informacije u vezi sa navodnim pritvaranjem tužioca, prije objavlјivanja tih informacija preduzela sve istraživačke radnje koje su joj kao novinaru bile na raspolaganju. Nakon preduzimanja tih radnji ista nije imala razloga da sumnja u istinitost tih dobijenih informacija odnosno imala je opravdanog razloga da vjeruje da su dobijene informacije istinite, jer joj istinitost informacija nije negirao ni pomoćnik rukovodioca PJ Podgorica Tihomir Gačević već joj je u najmanju ruku rečeno da se prema tužiocu primjenjuju odredjene mjere i radnje. Pri tom, sud je imao u vidu da iz sadržine izvještaja Uprave policije, PJ Podgorica, EKP za suzbijanje krvnih delikata od 21.04.2011. godine proizilazi da je tužilac pozvan u službene prostorije PJ Podgorica, gdje je policija od njega, kao građanina, prikupila obavještenja o spornom događaju.

Uvidom u sadržinu citiranog teksta, a slijedeći navode tužioca kao i iskaz svjedokinje Biljane Batezić, novinara tužene, a autora spornih tekstova, sud je zaključio da svrha i namjera njihovog objavlјivanja nije bila da povrijedi prava ličnosti tužioca, već upravo da upozna čitalačku publiku o aktuelnom događaju.

Po nalaženju ovog suda iako sloboda izražavanja mora biti uskladjenja sa pravom pojedinca na moralni integritet (čast i ugled), interes tužioca da zaštitи svoj ugled ne može biti dovoljan da odnese prevagu nad javnim interesom, da se sačuva sloboda štampe, da pruži informacije od javnog interesa, a imajući u vidu značaj i potrebu da javnost bude blagovremeno obaviještena o svim pitanjima od javnog interesa, obzirom da se ne može od štampe tražiti da objavi samo u potpunosti dokazane činjenice, jer u tom slučaju štampa ne bi mogla objaviti gotovo ništa (Thorgeir Thorgeirson protiv Islanda 1992. godine).

Naime, na osnovu Zakona o medijima kojim se uređuje pravo na javno informisanje zasnovano na slobodi izražavanja, kao jedno od osnovnih načela pojavljuje se i obaveza novinara i odgovornost urednika da prije

objavljivanja informacije koja sadrži podatke o određenom dogadjaju, pojavi ili ličnosti provjeri njen porijeklo, istinitost i potpunost.

Pomenuti razumni napor predstavlja pravni standard, koji je različit od slučaja do slučaja i čije tumačenje je takvo ostavljeno sudu na slobodnu ocjenu. U konkretnom slučaju po nalaženju suda autor spornih tekstova je učinila potreban napor da dodje do istine, a isti je po ocjeni suda bio usmjeren na pružanje preciznih i pouzdanih podataka. Cilj odnosno namjera objavljivanja ovakvog teksta je obavještavanje javnosti o aktuelnom dogadjaju.

S tim u vezi, tužilac je bio u mogućnosti da u skladu sa čl. 26 Zakona o medijima traži ispravku ili obavještenje, kojim bi eventualno iznio drugačije činjenično stanje u konkretnoj situaciji. Imajući u vidu naprijed navedeno kao i odredbu čl.205 st.2 ZOO-a da onaj ko učini neistinito saopštenje o drugome ne znajući da je ono neistinito ako je on ili onaj kome je saopštenje učinio imao u tome ozbiljnog interesa, sud nalazi da nema osnova odgovornosti na strani tuženog, jer je sporni tekst zasnovan na činjenicama za koje je novinar tuženog imao dovoljno razloga da vjeruje da su istinite te da su u interesu javnosti, kako bi se ista upoznala sa aktuelnim događajem.

U prilog ovakvom zaključku suda, ide i mišljenje i stav Evropskog suda za ljudska prava u Strazburu, koji je na osnovu slučajeva iz bogate sudske prakse zaključio da : "Ako je u vrijeme objavljivanja informacija novinar imao dovoljno osnova da vjeruje da neka informacija predstavlja istinu, njega ne bi trebalo kazniti. Stoga, od novinara treba tražiti samo da izvrši razumno provjeru i dobromjerno predstavi tačnost vijesti. Dakle, sve dok novinar vjeruje da je informacija istinita, namjera da se oklevće odredjeno lice ne postoji pa prema tome za ponašanje novinara ne može se izreći sankcija shodno odredbama kojima se zabranjuje namjerna kleveta. Takve kazne bi dovele u opasnost samu slobodu izražavaja i funkcionišu kao cenzure za sve medije, ometajući štampu u vršenju svoje uloge "psa čuvara".

Po ocjeni suda u konkretnom slučaju, nema dokaza da je sporni tekst sačinjen zlonamjerno, odnosno da jer bio usmјeren kao atak na moral, ugled, čast i dostojanstva tužioca, odnosno da je bio sračunat na klevetničku kampanju tužioca kao pojedinca u društvu.

Sud je cijenio nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke te navode tužioca da je imao zdravstvenih problema usled objavlјivanja spornog teksta, da je

nekoliko dana po objavljinju istog pio po sedam do osam bensendina, ali nalazi kod prethodnog navedenog da su isti irelevantni za drugačije presudjenje ove pravne stvari, a sa kog razloga iste nije posebno komentarisao.

Dakle, po nalaženju ovog suda sporni tekstovi objavljeni u ND "Vijesti" nisu mogli prouzrokovati kod tužioca duševne bolove takvog inteziteta koji bi opravdao dosuđivanje naknade nematerijalne štete zbog povrede časti i ugleda zbog čega je tužbeni zahtjev kojim je traženo da se obaveže tuženi da tužiocu, na ime naknade nematerijalne štete, isplati iznos od 17.000,00 €, odbijen kao neosnovan.

Kako je tuženi uspio u sporu, to istom shodno čl. 152 ZPP-a pripadaju troškovi postupka u ukupnom iznosu od 675,00 €. Iste se odnose na ime sastava odgovora na tužbu u iznosu od 150,00 €, na ime pristupa na 3 održana ročišta u iznosu od po 150,00 €, pristupa na 1 odloženom ročištu u iznosu od 75,00 €. Sud nije dosudio tuženom troškove postupka na ime pristupa na četiri odložena ročišta (29.06.2010., 11.05.2010.27.09.2011. i 08.02.2011. godine), obzirom da ista nisu odložena krivicom tužioca već iz objektivnih razloga. Nadalje sud nije dosudio tuženom troškove na ime sastava obrazloženog podneska iz razloga što isti nije bio nužan za vođenje postupka, a navodi istog su, po ocjeni suda, mogli biti istaknuti na ročištu.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana, 20.06.2011. godine

SUDIJA
Natalija Boričić, s.r

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba
Višem суду u Podgorici, a preko ovog суда
u roku od 15 dana od dana prijema iste.

Za tačnost oправка ovjerava
Cvjetka Kilibardžić

